

Головну регулятивну роль у розвитку міжнародного ринку туристичних послуг в Європі відіграють національні інститути, що розробляють відповідну стратегію й тактику участі країн у розвитку ринку туристичних послуг.

Регулювання європейського туристичного бізнесу забезпечується уповноваженими органами, переважно організаційно-правовими та економічними методами, що і забезпечує ефективну діяльність на світовому ринку туристичних послуг.

Саме тому, Європейський регіон залишається одним із незмінних лідерів, як за кількістю міжнародних туристичних прибуттів, так і за постачанням туристів у світі.

Список використаних джерел:

1. Костюк, О.М. Розвиток туризму в Європі [Текст] : / О.М. Костюк // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tourism-book.com/books/book-18/chapter-1238/>

Кирилюк І. М.,

к.е.н., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ДИТЯЧИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Зважаючи на багатство та своєрідність природно-рекреаційного та історико-культурного потенціалу України, розвиток дитячого туризму особливо актуальний. Цей вид туризму має патріотично-виховне значення, дає змогу в дитячому віці не лише пізнавати свою країну і весь світ, але й реалізувати конституційне право кожної дитини на відпочинок. Туризм і екскурсійна робота є неформальними методами впливу на духовний, культурний і соціальний розвиток особистості та займають важливе місце у її вихованні.

Молодіжний туризм – це сегмент туристичного ринку, орієнтований на дітей, юнацтво та молодь, туристичні послуги та продукти для якого створюють і реалізують його суб'єкти: туроператори (ними можуть виступати навчальні заклади всіх рівнів акредитації, позашкільні установи, дитячо-юнацькі організації, громадські організації, дитячі оздоровчі та

молодіжні спортивно-оздоровчі табори, туристичні бази, приюти, клуби, федерація спортивного туризму тощо), екскурсійні бюро та турагенти [2].

Рівень розвитку культурно-пізнавального дитячого туризму в Україні низький. Це спричинено, в основному:

- відсутністю нормативно-правового забезпечення з питань використання культурної спадщини в туризмі;
- обмеженою транспортною доступністю більшості об'єктів;
- занедбаним станом об'єктів культурно-історичної спадщини;
- невідповідністю музейних експозицій та прилеглих територій до туристичних відвідувань, в тому числі іноземними туристами та особами з особливими потребами.

Сезонний характер закладів дитячого туризму також потребує змін у питанні організації повноцінного відпочинку дітей та ефективної експлуатації архітектурних об'єктів протягом року, що можливо досягти через використання високотехнологічних сучасних засобів та прийомів архітектури, при цьому зберігаючи історико-ландшафтні особливості середовища.

Таблиця 1

Дитячі заклади оздоровлення та відпочинку,
які працювали влітку, за типами*

	Кількість закладів, одиниць		
	2010 р.	2013 р.	2014 р.
Усього	16646	17749	13977
із них - заклади оздоровлення	510	520	452
у тому числі позаміські	461	471	400
санаторного типу	46	45	48
дитячі центри	3	4	4
із них – заклади відпочинку	16136	17229	13525
у тому числі праці і відпочинку	694	781	660
з денним перебуванням	14954	16054	12657
позаміські	138	124	71
наметові містечка	350	270	137

*Джерело: [1]

За аналізований період кількість закладів для оздоровлення та відпочинку дітей скоротилась на 16,03% в 2014 році в порівнянні з 2010 роком та на 21,25% в порівнянні з 2013 роком.

Питома вага оздоровлених дітей (без урахування дітей, які прибули на оздоровлення в Україну з інших країн) у загальній кількості дітей 7-16

років у 2010 році становила 39,1 %, у 2013 році – 48,0 % та у 2014 році – 34,9 % [1, с. 6].

Завдяки туризму діти отримують широкий спектр вражень та набувають досвіду, зокрема: радісні переживання (емоційність); корисна інформація (пізнавальність); зміцнення здоров'я; фізичний розвиток; яскраві враження (сприйняття); корисні уміння, навички. Все більшої актуальності для батьків набуває питання відпочинку їх дітей за кордоном.

Таблиця 2.

Вийзд організованих груп дітей за кордон на відпочинок та оздоровлення протягом 2013/14 року*, за країнами виїзду

Країна	Кількість організованих груп, одиниць	У них дітей, осіб	
		усього	з них дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування
Всього	281	6072	2408
у т. ч. Австрія	5	109	33
Болгарія	3	57	10
Великобританія	22	226	-
Греція	2	36	-
Ірландія	1	11	1
Іспанія	60	1139	410
Італія	98	2023	949
Німеччина	10	223	4
Польща	3	87	-
США	43	916	889
Франція	23	665	110
Швейцарія	2	70	-
Нідерланди	3	63	-
Португалія	1	26	-
Румунія	1	13	-
Грузія	2	155	2
Швеція	2	53	-

* Протягом 12 місяців: з 01.10. 2013 по 30.09.2014
(за даними Міністерства соціальної політики України)

Спортивно-оздоровчий та дитячий туризм мають всі умови для розвитку в країні, позитивно впливають на розвиток підростаючого покоління, допомагаючи набути фізичної загартованості, необхідної для перенесення фізичних навантажень, нервово-психічних напружень та є фінансово доступними для різних соціальних верств населення. Для забезпечення належного рівня розвитку дитячого туризму в країні повинні створюватися державою відповідні умови.

По-перше, це реалізація Державної програми розвитку дитячо-юнацького туризму та підтримка функціонування бюджетних та небюджетних організацій, які займаються питаннями пов'язаними з розвитком цього виду туризму.

По-друге, це наявність відповідної інфраструктури, в першу чергу засобів розміщення.

По-третє, це розроблення та запровадження системи заохочувальних заходів для туристичних підприємств, які здійснюють діяльність зі створення та реалізації внутрішнього туристичного продукту для дітей і молоді.

По-четверте це сприяння туристично-пізнавальній діяльності шляхом міжрегіонального та міжнародного обміну молоді, а також організація культурно-мистецьких, краєзнавчих та туристсько-спортивних заходів.

Список використаних джерел:

1. Оздоровлення дітей у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку: Статистичний бюлетень. – Державна служба статистики України влітку 2014 року. – Київ – 2014. – 58 с.
2. Шипко А. Виховний простір дитячо-юнацького туризму / А.Шипко // Краєзнавство. Географія. Туризм. – 2008. – № 4 (537). – С. 101-105.

Слатвінська Л.А.,

к. е. н., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

РОЛЬ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ У РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

У сучасному глобалізованому світі провідні держави світу дали належну оцінку перевагам від розвитку туристичної галузі. Туризм сприяє зростанню зайнятості, диверсифікації економіки, оскільки сфера туризму і курортів пов'язана з діяльністю більш як 50 галузей, підвищує інноваційність національного господарства. Туризм сприяє збереженню і розвитку культурного потенціалу, веде до гармонізації відносин між різними країнами і народами, збереженню екологічно безпечного довкілля. Крім того, туризм є одним із чинників реалізації зовнішньої політики держави.